

VIATGER

“Tant de bo estigués a la platja”, va pensar el jutge, mentre llepava la lllaminadura que havia trobat a la butxaca dels pantalons, assegut front la taula i amb una ploma de estruç a la mà. Tenia un gust a coca-cola bastant aconseguit. De sobte es va obrir la porta i va entrar la pubilla de Ca Santaló. “¡¡¡VULL EL DIVORCI!!!”, va cridar, al mateix temps que tancava la porta darrera d’ella. El gos rastrejador, adormit als seus peus, es va sobresaltar. “El meu marit és el dimoni. Ahir el vaig enxampar vestit amb la meva roba”. El marit era l’advocat del poble i potser li quedava millor la roba femenina a ell. “¡¡¡VULL EL DIVORCI VINCULAR!!!”. El jutge la va mirar fixament i va decidir que estava avorrit del segle XIV i que aquell viatge en el temps s’havia acabat. Demà mateix tornaria al seu segle, al segle XXVI.